Sykehusene våre må rustes bedre for organdonasjon

Hvert år står hundrevis av alvorlig syke nordmenn på venteliste for et livsviktig organ. Ved utgangen av 2025 ventet over 600 nordmenn på nytt organ. For mange pasienter betyr den lange ventetiden en dramatisk forringelse av livskvaliteten, og i verste fall dør pasienter mens de venter på et organ som aldri kommer. Til tross for at den norske befolkningen har en svært positiv holdning til organdonasjon, klarer ikke dagens sykehusstruktur å utnytte det eksisterende donasjonspotensialet godt nok.

Andre land har strengere lovverk, som gir sykehusene rett til å ta organer uansett hva pårørende mener, så lenge avdøde ikke har motsatt seg det. Dette er ikke veien å gå, da det vil skape stor uro, mistillit, og et enormt opplysningsarbeid. Dessuten viser erfaringer fra for eksempel Spania at lovendringer alene ikke øker donasjonsratene. Nøkkelen ligger i hvordan arbeidet er organisert i helsevesenet.

Spania har i flere tiår vært verdensledende på organdonasjon. Ikke på grunn av sin lovtekst, men fordi de har bygget opp en robust donorsykehus-modell preget av dedikerte ressurser, systematisk opplæring og tilstrekkelig kompetent personell. Norge bør gå etter, og gi sykehusene bedre verktøy for å øke antallet donorer.

Senterungdommen vil:

- Videreføre ordningen med antatt samtykke, som ivaretar pårørendes rett til veto når avdødes standpunkt til organdonasjon er ukjent.
- At det skal finnes egne donasjonskoordinatorer på alle norske donorsykehus. Disse må ha frigjort tid til å organisere donasjonsprosesser og ivareta pårørende i akutte situasjoner.
- Styrke arbeidet med folkeopplysning om organdonasjon
- Sikre sykehusene gode økonomiske rammer og nok intensivsenger, slik at donasjonsprosesser aldri blir avvist eller nedprioritert på grunn av plassmangel eller tidspress på sykehusene.